

ΙΣΤΟΡΙΑ Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
(ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ)

ΟΜΑΔΑ Β

3^ο ΘΕΜΑ

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται, να παρουσιάσετε:

α. τους παράγοντες που διαμόρφωσαν κλίμα εσωτερικής κρίσης στην πρώτη κυβέρνηση της νεοσύστατης Κρητικής πολιτείας (μονάδες 13)

β. την κορύφωση της προσωπικής και πολιτικής αντιπαράθεσης μεταξύ πρίγκιπα και Βενιζέλου. (μονάδες 12)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Τα σοβαρά προβλήματα που γεννήθηκαν στην εφαρμογή του κρητικού συντάγματος του 1899 ήταν συνέπεια των ατελειών του. Για παράδειγμα, ο ύπατος αρμοστής οριζόταν ως αντιπρόσωπος των Μεγάλων Δυνάμεων στην Κρήτη, αλλά συνδεόταν και με το λαό της με μια «σύμβαση». Ήταν ο κεντρικός παράγοντας του κράτους και ο κύριος εκτελεστικός λειτουργός και σημαντικό στέλεχος της νομοθετικής εξουσίας. Όπως παρατηρούσε ο πρόεδρος της συντακτικής επιτροπής Ι. Σφακιανάκης, «το πρόσωπον του Ηγεμόνος είναι το κέντρον όλων των εξουσιών». Από την άλλη μεριά, τα μέλη της αρμοστειακής κυβέρνησης, σύμφωνα πάντοτε με το σύνταγμα, ήταν σύμβουλοι του πρίγκιπα, ελεγχόμενοι και άμεσα υπόλογοι σ' αυτόν μάλλον παρά στη Συνέλευση από την οποία προέρχονταν. Η Κρητική Συνέλευση, η οποία εκλεγόταν με γενική ψηφοφορία κάθε δύο χρόνια, δεν είχε σαφείς εξουσίες ούτε αρκετές αρμοδιότητες.

Μακράκη, Λ., *Ελευθέριος Βενιζέλος 1864-1910*, Αθήνα, ΜΙΕΤ, 1992.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Ημείς, Πρίγκηψ Γεώργιος της Ελλάδος, Ύπατος Αρμοστής εν Κρήτη

Έχοντες υπόψη το άρθρον 65 του Συντάγματος

Επειδή ο επί της Δικαιοσύνης Σύμβουλος, Ελευθέριος Βενιζέλος, όλως αναρμοδίως υπεστήριξε και δημοσία εξέθηκε γνώμας επί σπουδαιοτάτου ζητήματος του τόπου αντιθέτως προς το

Ημέτερον φρόνημα και την εντολήν Ημών, απολύομεν αυτόν του αξιώματος του Συμβούλου επί της Δικαιοσύνης.

Εν Χαλέπα τη 18/3 /1901

Γεώργιος

Μητσοτάκης, Ε.Κ., *Ο Επαναστάτης, το χρονικό του Θερισιανού αγώνα*, Αίγαγρος, Αθήνα 1970.